

Bruksela, dnia XXX
COMP A3
[...] (2013) XXX draft

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) nr .../...

z dnia XXX r.

uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych II)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) nr .../...

z dnia XXX r.

uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń grupowych II)

KOMISJA EUROPEJSKA

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a) i b), [po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia,]

[po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,]

a także mając na uwadze, co następuje:

[...]

[...]

- (1) Zgodnie z art. 107 ust. 2 lit. b) Traktatu pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi jest zgodna z rynkiem wewnętrznym. Do celów niniejszego rozporządzenia trzęsienia ziemi, osuwiska, powódzie i lawiny należy uznać za klęski żywiołowe. Komisja powinna w szczególności zweryfikować, czy pomoc przyznana na naprawienie szkód spowodowanych przez klęski żywiołowe jest faktycznie objęta wyłączeniem. W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy określić warunki zgodne z przyjętą praktyką, których spełnienie zapewni, że środki pomocy przeznaczone na naprawienie szkód spowodowanych przez klęski żywiołowe będą mogły zostać objęte wyłączeniem grupowym. Warunki te powinny w szczególności odnosić się do formalnego uznania przez organy państw członkowskich danego zdarzenia za klęskę żywiołową, bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy szkodami spowodowanymi przez klęskę żywiołową i szkodami poniesionymi przez przedsiębiorstwo będące beneficjentem pomocy, a także zapewniać unikanie nadmiernej rekompensaty.
- (2) Pomoc ma charakter społeczny w przypadku lotniczego i morskiego transportu pasażerskiego, jeśli zajmuje się problemem ciągłości połączeń na rzecz mieszkańców regionów oddalonych przez zmniejszenie ponoszonych przez nich niektórych kosztów transportu. Może to dotyczyć regionów najbardziej oddalonych, Malty, Cypru, innych wysp będących częścią terytorium państwa członkowskiego oraz obszarów słabo zaludnionych. Jeśli dany region oddalony jest połączony z Europejskim Obszarem Gospodarczym kilkoma trasami transportowymi, w tym pośrednimi, pomoc powinna być dostępna dla wszystkich tych tras oraz w zakresie usług transportowych świadczonych przez wszystkich przewoźników działających na tych trasach. Pomoc powinna być przyznawana bez względu na tożsamość przewoźnika czy też rodzaj usług, które mogą obejmować w szczególności usługi rejsowe, czarterowe i świadczone przez tanich przewoźników.

- (3) Łączność szerokopasmowa ma strategiczne znaczenie dla osiągnięcia celu strategii „Europa 2020” polegającego na innowacji i trwałym wzroście gospodarczym sprzyjającym włączeniu społecznemu oraz dla spójności społecznej i terytorialnej¹. Pomoc inwestycyjna na infrastrukturę szerokopasmową ma na celu ułatwianie zakładania takiej infrastruktury i prowadzenia związanych z tym robót w zakresie inżynierii lądowej i wodnej w obszarach, gdzie infrastruktura tego rodzaju nie istnieje i najprawdopodobniej nie zostanie założona przez działających na rynku operatorów w najbliższej przyszłości. W świetle doświadczeń Komisji taka pomoc inwestycyjna nie prowadzi do nadmiernego zakłócenia wymiany handlowej i konkurencji, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Warunki takie powinny mieć na celu w szczególności ograniczenie zakłóceń konkurencji przez zastosowanie w stosunku do pomocy konkurencyjnej procedury wyboru z poszanowaniem zasady neutralności technologicznej oraz przez zapewnienie hurtowego dostępu do sieci, na budowę których przyznano pomoc. *[OPCJA: Jeśli przyszłe koszty i przychody charakteryzuje duży stopień niepewności oraz występuje duża asymetria informacji, państwa członkowskie powinny również przyjąć modele finansowania zawierające elementy ex post (np. mechanizmy wycofania pomocy umożliwiające zrównoważony podział nieprzewidywanych zysków). Aby uniknąć nieproporcjonalnie dużego obciążenia małych, lokalnych projektów, uzasadnione może być ustalenie minimalnego progu dla mechanizmu wycofania pomocy.]*
- (4) Pomoc dla klastrów innowacyjnych ma na celu niwelowanie niedoskonałości rynku związanych z problemami koordynacyjnymi utrudniającymi rozwój klastrów lub ograniczającymi wzajemne kontakty i przepływ wiedzy w ramach klastrów. Pomoc państwa może przyczynić się dwojako do rozwiązania tego problemu: po pierwsze, wspierając inwestycje w otwarte i współdzielone infrastruktury dla klastrów innowacyjnych, po drugie – wspierając działanie klastrów w celu poprawy współpracy, tworzenia sieci kontaktów i uczenia się. Pomoc operacyjną można jednak przyznać klastrom innowacyjnym tylko tymczasowo i na ograniczony okres. Stosunek całkowitej kwoty udzielonej pomocy do całkowitych kosztów kwalifikowalnych w tym okresie nie powinien przekraczać 50 %.
- (5) Na innowacje organizacyjne lub procesowe mogą wpływać niedoskonałości rynku w postaci niepełnych informacji oraz pozytywne efekty zewnętrzne, czemu należy zaradzić za pomocą specjalnych środków. Pomoc na tego rodzaju innowacje jest ważna głównie dla MŚP, jako że mają one do czynienia z ograniczeniami, które mogą obniżyć ich potencjał ulepszania swoich metod produkcji lub dostaw lub znacznego usprawnienia swoich praktyk prowadzenia działalności, organizacji miejsca pracy i stosunków zewnętrznych. Aby zachęcić duże przedsiębiorstwa do współpracy z MŚP w działaniach dotyczących innowacji organizacyjnej lub procesowej, środki pomocy obejmujące koszty takich działań ponoszone przez duże przedsiębiorstwa również powinny być objęte wyłączeniem grupowym.
- (6) W sektorze kultury i zachowania dziedzictwa kulturowego wiele środków stosowanych przez państwa członkowskie może nie stanowić pomocy, ponieważ nie spełniają kryteriów art. 107 ust. 1 Traktatu, np. dlatego, że nie są działalnością gospodarczą lub nie wywierają wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi. W zakresie, w jakim środki takie są objęte art. 107 ust. 1 Traktatu, instytucje i projekty kulturalne zwykle nie powodują znaczącego zakłócenia

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, COM (2010) 245 final, Europejska agenda cyfrowa.

konkurencji, a praktyka pokazała, że taka pomoc ma niewielki wpływ na wymianę handlową. Artykuł 167 Traktatu uznaje znaczenie, jakie dla Unii i państw członkowskich ma wspieranie kultury, oraz stanowi, że Unia powinna uwzględniać aspekty kulturalne w swoim działaniu na podstawie innych postanowień Traktatu, zwłaszcza w celu poszanowania i popierania różnorodności jej kultur. Z uwagi na dwojaki charakter kultury, która z jednej strony jest dobrem gospodarczym, które daje ważne możliwości zwiększania majątku i tworzenia miejsc pracy, a z drugiej – wyrazem tożsamości, wartości i znaczeń odzwierciedlających i kształtujących nasze społeczeństwa, reguły kontroli pomocy państwa powinny uwzględniać szczególnie charakter kultury i związanych z nią działań gospodarczych.

- (7) *[W związku z dużą konkurencją w sektorze filmowym pisanie scenariuszy, rozwijanie projektu, produkcja, dystrybucja i promocja utworów audiowizualnych powinny być oceniane na podstawie specjalnych zasad. Ponieważ komunikat w sprawie kinematografii jest obecnie w fazie przeglądu, doświadczenie Komisji w zakresie utworów audiowizualnych jest oparte na warunkach zgodności z rynkiem wewnętrznym, które już nie obowiązują, i w związku z tym na obecnym etapie nie mogą być one wyłączone z obowiązku zgłoszenia. Jednak niezwłocznie po przyjęciu nowego komunikatu w sprawie kinematografii utwory audiowizualne powinny zostać objęte wyłączeniem grupowym.]* Prasa i czasopisma (drukowane lub elektroniczne) zasadniczo nie powinny otrzymywać wsparcia w postaci pomocy na kulturę z powodu swoich bliskich związków z rynkiem oraz większego potencjału zakłócenia konkurencji. Aby sprecyzować zakres stosowania niniejszego rozporządzenia w obszarze kultury, należy sporządzić listę projektów i działań kulturalnych, które można objąć pomocą, i określić koszty kwalifikowalne. Z obowiązku zgłoszenia można wyłączyć zarówno pomoc inwestycyjną, jak i operacyjną do określonego progu, pod warunkiem że wykluczy się nadmierną rekompensatę.
- (8) Środki pomocy inwestycyjnej na infrastrukturę sportową, w zakresie, w jakim stanowią pomoc państwa, powinny być objęte wyłączeniem grupowym, jeśli spełniają warunki niniejszego rozporządzenia. W sektorze sportu wiele środków stosowanych przez państwa członkowskie może nie stanowić pomocy państwa, ponieważ beneficjent nie prowadzi działalności gospodarczej lub nie wywierają one wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi. W pewnych okolicznościach do takich środków pomocy można zaliczyć środki o charakterze czysto lokalnym lub dotyczące sportu amatorskiego. Artykuł 165 Traktatu uznaje znaczenie wspierania europejskich przedsięwzięć w zakresie sportu, uwzględniając jego szczególny charakter, jego struktury oparte na zasadzie dobrowolności oraz uwzględniając jego funkcję społeczną i edukacyjną. Pomoc na infrastrukturę, która służy więcej niż jednemu celowi rekreacji, co czyni ją wielofunkcyjną, również powinna być objęta wyłączeniem grupowym. Jednak pomoc na wielofunkcyjne infrastruktury o charakterze turystycznym, takie jak parki rozrywki i obiekty hotelowe, powinny być objęte wyłączeniem jedynie wówczas, gdy stanowią część programów pomocy regionalnej w obszarze działań z zakresu turystyki w regionach objętych pomocą, wywierających szczególnie pozytywne skutki na rozwój regionalny. Warunki zgodności w zakresie obu rodzajów pomocy powinny kłaść szczególny nacisk na zapewnienie dostępu do infrastruktury na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach oraz na sprawiedliwy proces udzielania osobom trzecim koncesji na budowę, modernizację lub prowadzenie infrastruktury. Należy zapewnić wykluczenie możliwości nadmiernej rekompensaty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

...

Artykuł 1

Pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych niektórymi klęskami żywiołowymi

1. Pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych przez trzęsienia ziemi, lawiny, osuwiska i powodzie wywołane przez wylewy rzek i jezior jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 2 lit. b) Traktatu i jest wyłączona z wymogu zgłoszenia określonego w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem, że spełnione są warunki określone w niniejszym artykule oraz w rozdziale I.
2. Pomoc przyznaje się z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) właściwe organy publiczne państwa członkowskiego formalnie uznały zdarzenie za klęskę żywiołową i przekazały Komisji informacje na temat wystąpienia takiej klęski żywiołowej w ciągu [piętnastu] dni od wprowadzenia środków; oraz
 - b) istnieje bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy szkodami spowodowanymi przez klęskę żywiołową i szkodami poniesionymi przez przedsiębiorstwo.
3. Programy pomocy związane z konkretną klęską żywiołową wprowadza się w ciągu trzech lat od zdarzenia. Pomoc opartą na takich programach przyznaje się w ciągu czterech lat od zdarzenia.
4. Koszty kwalifikowalne odpowiadają rekompensacie za szkody materialne poniesione w bezpośrednim następstwie klęski żywiołowej, oszacowane przez niezależnego eksperta. Szkada ta może obejmować uszkodzenie aktywów (np. budynków, urządzeń, wyposażenia, zapasów) oraz utratę dochodów z powodu całkowitego albo częściowego zawieszenia działalności przez okres nie dłuższy niż trzy miesiące. Obliczenie szkód materialnych opiera się na kosztach naprawy lub wartości ekonomicznej przedmiotowych aktywów przed klęską (np. wartości księgowej). Utratę dochodów oblicza się na podstawie danych finansowych przedsiębiorstwa (zysk operacyjny przed odsetkami i opodatkowaniem (EBIT), amortyzacja, koszty pracy) za poprzedni porównywalny okres. Szkodę oblicza się na poziomie poszczególnych beneficjentów.
5. Rekompensata nie może przekraczać kwoty koniecznej do przywrócenia beneficjenta do stanu sprzed klęski. Pomoc oraz wszelkie inne otrzymane płatności, w tym płatności w ramach polis ubezpieczeniowych, z tytułu szkody, na którą przysługuje pomoc, nie mogą przekraczać 100 % kosztów kwalifikowalnych.

Artykuł 2

Pomoc o charakterze społecznym w zakresie transportu na rzecz mieszkańców regionów oddalonych

1. Pomoc na lotniczy i morski transport pasażerski jest zgodna z rynkiem wewnętrznym zgodnie z art. 107 ust. 2 lit. a) Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są warunki

ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I. Obowiązki dotyczące publikacji, o których mowa w art. 10 ust. 1, mają zastosowanie wyłącznie do programów pomocy, a nie do pomocy przyznanej indywidualnie.

2. Całość pomocy przyznaje się na korzyść konsumentów końcowych, dla których regiony oddalone są zwykłym miejscem pobytu.
3. Pomoc przyznaje się na transport pasażerski na trasie łączącej port lotniczy lub morski w regionie oddalonym z innym portem lotniczym lub morskim w Europejskim Obszarze Gospodarczym.
4. Pomoc przyznaje się bez względu na tożsamość przewoźnika lub rodzaj usługi oraz bez ograniczeń co do dokładnej trasy do i z regionu oddalonego.
5. Do kosztów kwalifikowalnych zalicza się cenę biletu powrotnego do lub z regionu oddalonego, włącznie ze wszystkimi podatkami i opłatami pobranymi przez przewoźnika od konsumenta. Koszty kwalifikowalne są ograniczone do kosztu najtańszego dostępnego przejazdu dla wybranego środka transportu.
6. Intensywność pomocy nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Definicje: „Regiony oddalone” oznaczają regiony najbardziej oddalone, Maltę, Cypr, wyspy będące częścią terytorium państwa członkowskiego oraz obszary słabo zaludnione.

„Regiony najbardziej oddalone” oznaczają regiony określone w art. 349 Traktatu. Zgodnie z decyzją Rady Europejskiej (2010/718/UE) z dnia 29 października 2010 r. w sprawie zmiany wobec Unii Europejskiej statusu wyspy Saint-Barthélemy (Dz.U. L 325 z 9.12.2010, s. 4) od dnia 1 stycznia 2012 r. Saint-Barthélemy przestał być regionem najbardziej oddalonym. Zgodnie z decyzją Rady Europejskiej (2012/419/UE) z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie zmiany wobec Unii Europejskiej statusu Majotty (Dz.U. L 204 z 31.7.2012, s. 131) od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta otrzymuje status regionu najbardziej oddalonego.

„Obszary słabo zaludnione” oznaczają regiony NUTS 2, na których gęstość zaludnienia wynosi mniej niż 8 osób na km², lub obszary NUTS 3, na których gęstość zaludnienia wynosi mniej niż 12,5 osoby na km² (na podstawie danych Eurostatu o gęstości zaludnienia).

„Zwykłe miejsce pobytu” oznacza miejsce, gdzie dana osoba przebywa przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym ze względu na więzi osobiste lub zawodowe; w przypadku osoby związanej zawodowo i prywatnie z dwoma różnymi miejscami, mieszkające w dwóch lub więcej państwach członkowskich, za jej zwykłe miejsce pobytu przyjmuje się miejsce, z którym ma ona więź osobistą, pod warunkiem że regularnie tam powraca; jeżeli osoba mieszka w danym państwie członkowskim w celu wykonania zadań o określonym czasie trwania, za jej miejsce pobytu nadal uznaje się miejsce, z którym ma więź osobistą, bez względu na to, czy powraca tam w trakcie wykonywania tego zadania; uczęszczanie do uczelni wyższej lub szkoły w innym państwie członkowskim nie stanowi zmiany zwykłego miejsca pobytu.

Artykuł 3

Pomoc na infrastrukturę szerokopasmową

1. Pomoc inwestycyjna na rozwój sieci szerokopasmowej jest zgodna z rynkiem wewnętrznym zgodnie z art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.
2. Do kosztów kwalifikowalnych zalicza się:

- a) koszty inwestycyjne zakładania pasywnej infrastruktury szerokopasmowej; lub
 - b) koszty inwestycyjne robót w zakresie inżynierii lądowej i wodnej związanych z infrastrukturą szerokopasmową; lub
 - c) koszty inwestycyjne zakładania podstawowych sieci szerokopasmowych; lub
 - d) koszty inwestycyjne zakładania szybkich sieci dostępu nowej generacji (sieci NGA).
3. Inwestycje zlokalizowane są w obszarach, gdzie infrastruktura tego rodzaju (podstawowe sieci szerokopasmowe lub sieci NGA) nie istnieje i najprawdopodobniej nie zostanie założona na zasadach komercyjnych w ciągu trzech lat od daty wydania decyzji o przyznaniu pomocy, co weryfikuje się w drodze otwartych konsultacji społecznych.
4. Pomoc przydziela się w oparciu o otwartą, przejrzystą i niedyskryminującą konkurencyjną procedurę wyboru, z poszanowaniem zasady neutralności technologicznej.
5. Operator sieci oferuje hurtowe usługi możliwie najszerzego aktywnego i pasywnego dostępu na równych i niedyskryminujących warunkach, z możliwością uzyskania skutecznego i pełnego dostępu w przypadku sieci NGA. Taki hurtowy dostęp przyznaje się na co najmniej 7 lat, a prawo dostępu do kanałów i masztów nie jest ograniczone w czasie. W przypadku pomocy na budowę kanałów muszą być one na tyle duże, aby mogły zaspokoić potrzeby kilku sieci kablowych i różnych topologii sieci.
6. Cena dostępu hurtowego opiera się na zasadach ustalania cen określonych przez krajowy organ regulacyjny i na punktach odniesienia przeważających w innych, porównywalnych, bardziej konkurencyjnych obszarach danego kraju lub Unii oraz uwzględnia pomoc otrzymaną przez operatora sieci.
7. *[OPCJA: Jeśli kwota pomocy na dany projekt przekracza 10 mln EUR, państwa członkowskie wprowadzają mechanizm monitorujący i wycofania pomocy].*

Próg powodujący obowiązek zgłoszenia: [70] mln EUR całkowitych kosztów projektu

Definicje:

„Podstawowe sieci szerokopasmowe” oznaczają sieci o podstawowych funkcjach, oparte na platformach technologicznych takich jak asymetryczne cyfrowe łącza abonenckie (do standardu sieci ADSL2+), niezaawansowane sieci kablowe (np. w standardzie DOCSIS 2.0), sieci ruchome trzeciej generacji (UMTS) oraz systemy satelitarne.

„Roboty w zakresie inżynierii lądowej i wodnej związane z infrastrukturą szerokopasmową” oznaczają roboty w zakresie inżynierii lądowej i wodnej, które są konieczne do założenia sieci szerokopasmowej, jak np. rozkopanie drogi w celu umożliwienia położenia kanałów (do okablowania łącz szerokopasmowych).

„Kanały” oznaczają podziemną rurę lub kanał kablowy, przez który biegną (światłowodowe, miedziane lub koncentryczne) przewody sieci szerokopasmowej.

„Dostęp pełny” oznacza fizyczne rozdzielenie umożliwiające dostęp do łącza konsumenta końcowego, dzięki któremu systemy transmisji danych należące do konkurenta mogą przysyłać dane bezpośrednio tym łączem.

„Pasywna infrastruktura szerokopasmowa” oznacza sieć szerokopasmową bez żadnego aktywnego elementu. Zazwyczaj składa się na nią infrastruktura techniczna, kanały, światłowody ciemne oraz szafki uliczne.

„Szybkie sieci dostępu nowej generacji (sieci NGA)” oznaczają zaawansowane sieci, które co najmniej: a) dostarczają w sposób niezawodny usługi o bardzo dużej szybkości przypadającej na abonenta za pośrednictwem światłowodowego łącza dosyłowego (lub z wykorzystaniem równoważnej technologii), które znajduje się na tyle blisko lokalu użytkownika, aby gwarantować rzeczywistą bardzo wysoką szybkość transmisji; b) umożliwiają świadczenie szeregu zaawansowanych usług cyfrowych, w tym usług konwergentnych opartych wyłącznie na protokole IP, oraz c) zapewniają znacznie wyższe szybkości wysyłania (w porównaniu z podstawowymi sieciami szerokopasmowymi). Na obecnym etapie rozwoju rynku i technologii sieci NGA to: a) światłowodowe sieci dostępowe (FTTx), b) zaawansowane unowocześnione sieci kablowe oraz c) niektóre zaawansowane bezprzewodowe sieci dostępowe zapewniające w sposób niezawodny wysokie szybkości przypadające na abonenta.

„Dostęp hurtowy” oznacza dostęp, który umożliwia operatorowi korzystanie z zaplecza innego operatora. Najszerszy możliwy dostęp, jaki można zaoferować w danej sieci na obecnym etapie rozwoju technologii, obejmuje co najmniej następujące produkty związane z dostępem: dla sieci FTTH/FTTB: dostęp do kanałów, światłowodów ciemnych, pełen dostęp do pętli lokalnej oraz dostęp do strumienia bitów; dla sieci kablowych: dostęp do kanałów i strumienia bitów; dla sieci FTTC: dostęp do kanałów, uwolnienie podpętli oraz dostęp do strumienia bitów; dla pasywnej infrastruktury sieci: dostęp do kanałów, światłowodów ciemnych lub pełen dostęp do pętli lokalnej; dla sieci szerokopasmowych opartych na ADSL: pełen dostęp do pętli lokalnej, dostęp do strumienia bitów; dla sieci ruchomych lub bezprzewodowych: strumień bitów, wspólne korzystanie z masztów fizycznych oraz dostęp do sieci dosyłowych; dla platform satelitarnych: dostęp do strumienia bitów.

Artykuł 4

Pomoc dla klastrów innowacyjnych

1. Pomoc dla klastrów innowacyjnych jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.
2. Pomocy dla klastrów innowacyjnych udziela się wyłącznie podmiotowi prawnemu zarządzającemu klastrem innowacyjnym (organizacją klastrową).
3. Dostęp do obiektów, zaplecza oraz działań klastra jest otwarty i niedyskryminacyjny.
4. Opłaty pobierane za korzystanie z zaplecza klastra i za udział w jego działaniach odpowiadają cenom rynkowym lub odzwierciedlają koszty.
5. Pomoc inwestycyjną można przyznać na utworzenie lub modernizację klastra innowacyjnego.
6. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne.
7. Intensywność pomocy inwestycyjnej nie przekracza 15 % kosztów kwalifikowalnych.

Intensywność pomocy można zwiększyć następująco:

- a) o 10 punktów procentowych w przypadku średnich przedsiębiorstw i o 20 punktów procentowych w przypadku małych przedsiębiorstw;
 - b) o 10 punktów procentowych dla klastrów innowacyjnych usytuowanych na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu, oraz o 5 punktów procentowych dla klastrów innowacyjnych usytuowanych na obszarach objętych pomocą, które spełniają warunki art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu.
8. Na prowadzenie działalności klastrów innowacyjnych można udzielić pomocy operacyjnej. Jej czas trwania nie przekracza pięciu lat.
9. Koszty kwalifikowalne to koszty personelu i administracyjne (w tym koszty ogólne) dotyczące:
- a) zarządzania klastrem i jego aktywizacji w celu ułatwienia współpracy, dzielenia się informacjami oraz świadczenia lub kierowania specjalistycznych i dopasowanych usług wsparcia dla biznesu;
 - b) marketingu klastra w celu zwiększenia udziału nowych przedsiębiorstw lub organizacji oraz aby zwiększyć widoczność klastra;
 - c) zarządzania zapleczem klastra;
 - d) organizacji programów szkoleniowych, warsztatów i konferencji w celu wsparcia dzielenia się wiedzą, tworzenia sieci kontaktów i współpracy transnarodowej.
10. Intensywność pomocy operacyjnej nie przekracza 50 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych w okresie pięciu lat.

Próg powodujący obowiązek zgłoszenia: 5 mln EUR na klaster.

Definicja:

„Klasyry innowacyjne” oznaczają struktury lub zorganizowane skupiska niezależnych przedsiębiorstw (takich jak nowe przedsiębiorstwa innowacyjne, małe, średnie i duże przedsiębiorstwa, a także organizacje badawcze zajmujące się rozpowszechnianiem wiedzy, organizacje niedochodowe i inne powiązane podmioty gospodarcze) mające na celu stymulowanie działalności innowacyjnej przez promowanie intensywnych kontaktów, współdzielenie zaplecza oraz wymianę informacji i wiedzy fachowej oraz poprzez skuteczne przyczynianie się do transferu wiedzy, tworzenia sieci powiązań oraz rozpowszechniania informacji i współpracy wśród przedsiębiorstw i innych organizacji wchodzących w skład danego klastra.

Artykuł 5

Pomoc na innowacje procesowe lub organizacyjne

1. Pomoc na innowacje procesowe lub innowacyjne jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.

2. Pomoc przyznaje się dużym przedsiębiorstwom tylko wtedy, gdy skutecznie współpracują one z MŚP w zakresie działalności objętej pomocą, a współpracujące MŚP ponosi przynajmniej 30 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych.
3. Następujące koszty uznaje się za koszty kwalifikowalne:
 - a) koszty personelu;
 - b) koszty aparatury, sprzętu, budynków i gruntów w zakresie i przez okres, w jakim są wykorzystywane na potrzeby projektu innowacyjnego;
 - c) koszty badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez źródła zewnętrzne w warunkach pełnej konkurencji;
 - d) dodatkowe koszty ogólne i inne koszty operacyjne, w tym koszty materiałów i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizowania projektu.
4. Intensywność pomocy nie przekracza 15 % kosztów kwalifikowalnych dla dużych przedsiębiorstw i 50 % kosztów kwalifikowalnych dla MŚP.

Próg powodujący obowiązek zgłoszenia: 5 mln EUR na projekt, na przedsiębiorstwo.

Definicja:

„Innowacja organizacyjna” oznacza wdrożenie nowej metody organizacyjnej w praktykach prowadzenia działalności w danym przedsiębiorstwie, organizacji pracy lub stosunkach z podmiotami zewnętrznymi, z wyłączeniem zmian w praktykach prowadzenia działalności, organizacji pracy lub w relacjach z podmiotami zewnętrznymi, które opierają się na metodach organizacyjnych już stosowanych przez przedsiębiorstwo, zmian w zakresie strategii zarządzania, połączeń i przejęć, zaprzestania stosowania danego procesu, prostego refinansowania lub podwyższenia majątku, zmian wynikających wyłącznie ze zmian cen czynników produkcji, dostosowania do potrzeb użytkownika, regularnych zmian sezonowych lub innych zmian cyklicznych, obrotu nowymi lub znacząco udoskonalonymi produktami.

Artykuł 6

Pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego

1. Pomoc na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.
2. [Pisanie scenariuszy, rozwijanie projektu, produkcja, dystrybucja i promocja utworów audiowizualnych nie kwalifikują się do objęcia pomocą na mocy niniejszego artykułu.] Infrastruktura studiów filmowych oraz prasa nie kwalifikują się do objęcia pomocą na mocy niniejszego artykułu.
3. Pomoc jest udzielana na następujące projekty i działania kulturalne:
 - a) muzea, galerie sztuki, archiwa, biblioteki, przestrzenie kulturalne, teatry, opery, sale koncertowe, kinoteki i inne podobne rodzaje infrastruktury i instytucje kulturalne;

- b) materialne zasoby dziedzictwa kulturowego, w tym wszelkie rodzaje obiektów dziedzictwa kulturowego i obiektów archeologicznych, pomników, historycznych obiektów i budynków; dziedzictwo naturalne wsi i krajobrazów wiejskich, tylko jeśli jest ono bezpośrednio związane z dziedzictwem kulturowym lub jeśli zostało formalnie uznane za dziedzictwo kulturowe lub naturalne przez właściwe organy publiczne państwa członkowskiego;
 - c) niematerialne zasoby dziedzictwa kulturowego we wszelkich formach, w tym zwyczaje ludowe i rękodzieło;
 - d) wydarzenia artystyczne, festiwale, wystawy i podobne działania kulturalne;
 - e) publikacja muzyki i literatury, w tym przekładów.
4. Pomoc może przybrać formę:
- a) pomocy inwestycyjnej, w tym pomocy na stworzenie lub modernizację infrastruktury w obszarze kultury;
 - b) pomocy operacyjnej.
5. W przypadku pomocy inwestycyjnej kosztami kwalifikowalnymi są koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne, w tym:
- a) koszty budowy, modernizacji, nabycia, konserwacji lub poprawy infrastruktury wykorzystywanej przynajmniej w 80 % rocznie na cele kultury;
 - b) koszty nabycia, w tym leasingu, przekazania własności lub fizycznej relokacji dziedzictwa kulturowego;
 - c) koszty zabezpieczenia, ochrony, renowacji i odnowy materialnych i niematerialnych zasobów dziedzictwa kulturowego, w tym dodatkowe koszty przechowywania w odpowiednich warunkach, specjalnych narzędzi i tradycyjnych materiałów oraz koszty dokumentacji, badań, digitalizacji i publikacji;
 - d) koszty poprawy dostępu do dziedzictwa kulturowego, w tym koszty poprawy dostępu dla osób o specjalnych potrzebach (w szczególności rampy i windy dla niepełnosprawnych, objaśnienia w języku Braille'a i eksponaty dotykowe w muzeach) oraz promowania różnorodności kulturowej w odniesieniu do prezentacji, programów i odwiedzających;
 - e) koszty na projekty i działania kulturalne, programy współpracy i wymiany oraz dotacje, w tym koszty procedur wyboru, promocji oraz koszty ponoszone bezpośrednio w wyniku projektu.
6. W przypadku pomocy operacyjnej następujące koszty uznaje się za koszty kwalifikowalne:
- a) koszty instytucji kulturalnej lub obiektu dziedzictwa kulturowego związane z ciągłymi lub okresowymi działaniami takimi jak wystawy, spektakle i wydarzenia oraz podobne działania kulturalne mające miejsce w ramach podstawowej działalności gospodarczej;
 - b) koszty operacyjne bezpośrednio związane z projektem lub działalnością kulturalną, takie jak koszty podróży i materiałów bezpośrednio związane z danym projektem lub działalnością kulturalną, koszty struktur architektonicznych na potrzeby wystaw i dekoracji scenicznych, amortyzacja

narzędzi, oprogramowania i sprzętu, koszty promocji oraz koszty ponoszone bezpośrednio w wyniku projektu lub działalności;

- c) koszty personelu zatrudnionego w instytucji kulturalnej lub obiekcie dziedzictwa kulturowego;
- d) koszty usług doradczych i wspierających świadczonych przez konsultantów zewnętrznych i usługodawców, ponoszone bezpośrednio w wyniku projektu lub działalności.

7. Pomoc nie przekracza oszacowanego niedopasowania poziomu płynności projektu, a maksymalna intensywność pomocy nie przekracza 100 % kosztów kwalifikowalnych. W przypadku pomocy na publikację muzyki i literatury, w tym przekładów, pomoc nie przekracza oszacowanego niedopasowania poziomu płynności projektu, a maksymalna intensywność pomocy nie przekracza 70 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych.

Próg powodujący obowiązek zgłoszenia:

- w przypadku pomocy inwestycyjnej: kwota pomocy w wysokości [70] mln EUR oraz
- w przypadku pomocy operacyjnej: kwota pomocy w wysokości [25] mln EUR rocznie.

Definicja:

„Niedopasowanie poziomu płynności” oznacza różnicę między całkowitymi spodziewanymi zdyskontowanymi kosztami projektu objętego pomocą i jego spodziewanymi zdyskontowanymi przychodami w okresie referencyjnym.

Artykuł 7

Pomoc na infrastrukturę sportową i wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną

1. Pomoc na utworzenie lub modernizację infrastruktury sportowej i wielofunkcyjnej infrastruktury rekreacyjnej jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu i wyłączona z wymogu zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są warunki ustanowione w niniejszym artykule i w rozdziale I.
2. Na infrastrukturę sportową objętą pomocą składa się zaplecze wykorzystywane do uprawiania sportu co najmniej w 80 %. Infrastruktura nie może być wykorzystywana wyłącznie przez jednego zawodowego sportowca, a jej wykorzystanie przez innych sportowców uprawiających sport zawodowo lub amatorsko musi kształtować się na poziomie co najmniej 20 % jej potencjału rocznie.
3. Na wielofunkcyjną infrastrukturę rekreacyjną objętą pomocą składa się zaplecze rekreacyjne o wielofunkcyjnym charakterze oferujące w szczególności usługi kulturalne i rekreacyjne, z wyjątkiem parków rozrywki i obiektów hotelowych. Infrastruktura jest dostępna dla wielu użytkowników.
4. Infrastruktura sportowa i wielofunkcyjna infrastruktura rekreacyjna jest dostępna na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach. Przedsiębiorstwa, które sfinansowały co najmniej 50 % kosztów inwestycji danej infrastruktury, mogą otrzymać preferencyjny dostęp do niej, po warunkiem że okres trwania takiego

dostępu nie przekracza okresu amortyzacji inwestycji, a warunki takiego preferencyjnego dostępu są powszechnie dostępne.

5. W przypadku gdy z infrastruktury sportowej korzystają zawodowe kluby sportowe, państwa członkowskie zapewniają, aby warunki cenowe za korzystanie z infrastruktury przez konkurencyjne kluby były porównywalne w oparciu o rejestr.
6. Wszelkie koncesje lub inne formy powierzenia osobie trzeciej budowy, modernizacji lub prowadzenia infrastruktury sportowej lub wielofunkcyjnej infrastruktury rekreacyjnej udzielane są na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach, z poszanowaniem obowiązujących zasad udzielania zamówień.
7. Za koszty kwalifikowalne uznaje się koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne oraz koszty operacyjne związane z infrastrukturą sportową lub wielofunkcyjną infrastrukturą rekreacyjną w okresie referencyjnym, którym jest okres amortyzacji.
8. Pomoc nie przekracza oszacowanego niedopasowania poziomu płynności projektu, a maksymalna intensywność pomocy nie przekracza [75] % całkowitych kosztów kwalifikowalnych.

Próg powodujący obowiązek zgłoszenia: kwota pomocy w wysokości [15] mln EUR lub całkowity koszt projektu w wysokości [30] mln EUR.

Definicje:

„Niedopasowanie poziomu płynności” oznacza różnicę między całkowitymi spodziewanymi zdyskontowanymi kosztami projektu objętego pomocą i jego spodziewanymi zdyskontowanymi przychodami w okresie referencyjnym.

„Sport zawodowy” oznacza stosowanie rekompensaty finansowej za udział w uprawianiu sportu.

[...]

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2020 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Komisji
Przewodniczący*